

סיכומי הדינאים העולמיים מנוסקנת הגנרא בדף היומי

קידושין דף נ"ג למסקנא

דף נ"ג ע"א

א. אין הכהנים חולקים מנחות כנגד זבחים כפי דמים, לומר טול אתה מנחה ואני חזה ושוק או בשר חטאת ואשם. וכן לא יחלקו מנחות כנגד עופות, אע"פ שהמנחות קמו תחת העופות בדלות. וכן לא יחלקו עופות כנגד זבחים, אע"פ ששניהם מיני דמים. וכן מנחות כנגד מנחות, אע"פ שמעשי שתיהם ביד. וכן לא יחלקו מחבת כנגד מחבת או מרחשת כנגד מרחשת, אע"פ ששניהם שוים. וגם בקדשים קלים לא יחלקו. שאינו ממון שלהם, אלא משולחן גבוה זכו.

ב. בעל מום חולק בקדשים, אבל הקטן אינו חולק, שנאמר 'איש' ואפילו בעל מום, 'איש' ולא קטן.

ג. ארבעים שנה ששימש שמעון הצדיק, נשתלחה ברכה בלחם הפנים וכל כהן המגיעו כזית, יש אוכל ושבע יש אוכל ומותיר. מכאן ואילך נשתלחה מארה בלחם הפנים, וכל כהן המגיעו כפול, הצנועין מושכין ידיהם ממנו, והגרגרנים חוטפים גם חלקם של אחרים. מעשה באחד שחטף חלקו וחלק חברו, והיו קוראין אותו בן חמצן עד יום מותו.

ד. המקדש את האשה במעשר שני, לרבי מאיר בין בשוגג בין במזיד לא קידש, שהמעשר ממון גבוה, שנאמר 'לה' הוא קודש', בהוויתו יהא לה' ולא לקדש בו אשה. ולרבי יהודה במזיד קידש, שהוא ממון הדיוט. ובשוגג לא קידש. ו"א שהאשה אינה חפיצה משום טורח הדרך להעלותו לירושלים, וי"א שגם הבעל לא חפץ לקבל עליו את האונסים שיארעו לה

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

עם הפירות בדרך.

דף נ"ג ע"ב

א. המקדש את האשה בהקדש, לרבי מאיר במזיד קידש, שההקדש מתחלל במזיד (רש"י נה. ד"ה ורבי מאיר). ובשוגג לא קידש, י"א שאין האשה רוצה שיתחלל הקדש על ידה, אבל הבעל חפץ לקנות אשה ממילא. וי"א שגם הבעל אינו רוצה שיתחלל הקדש על ידו. והמעות לא יצאו לחולין, מאחר שהאשה אינה מתקדשת. ולרבי יהודה בשוגג קידש ובמזיד לא, כי הקדש מתחלל בשוגג ולא במזיד.

ב. לקח חפץ במעות הקדש בשוגג, לרבי מאיר לא קנה כמו בקידושי אשה, ולרבי יהודה קנה. (וי"א שגם לרבי מאיר הקדש מתחלל בשוגג. ראה להלן נד.).

ג. גזבר המפקיד מעות אצל שולחני, אם צרורין הם לא ישתמש בהם, לפיכך אם הוציא, לא מעל הגזבר אלא השולחני. ואם מותרים הם, ישתמש בהם, לפיכך אם הוציא מעל הגזבר, כי הגזבר יודע שהשולחני צריך למעות וברשותו הוציאם. אבל אם הפקיד אצל בעל הבית, בין כך ובין כך לא ישתמש בהן, שלא הפקידם הגזבר על דעת שישתמש בהם, ולפיכך אם הוציא מעל בעל הבית ולא הגזבר שהפקידו.

ד. ואם הפקידם אצל חנוני, לרבי מאיר דינו כבעל הבית, שאינו צריך כל כך למעות כמו שולחני. ולרבי יהודה דינו כשולחני, ויכול להשתמש בהם, ואם הוציא מעל הגזבר.

ל

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכחובת: 7600234@etrog.net.il